

ISTRAŽIVANJE KONCENTRACIJE DRVNE PRAŠINE HRASTOVINE U RADNOJ OKOLINI SJekača PRI IZRADBI PROSTORNOG DRVA

RESEARCH OF OAK-WOOD DUST CONCENTRATION IN THE WORKING ENVIRONMENT OF FUELWOOD PROCESSING

Dubravko HORVAT*, Ankica KOS**, Željko ZEČIĆ*, Marijan ŠUŠNJAR*, Ivan BEŠLIĆ***

SAŽETAK: U radu je prikazana dnevna doza izloženosti šumskega sjekača ukupno prašini, odnosno respirabilnoj frakciji hrastovine za vrijeme sječe i izrade prostornog drva. Separatori nerespirabilne frakcije čestica (cikloni) svojom izvedbom oponašaju odvajanje respirabilnih čestica u respiratornom sustavu odrasle zdrave osobe, srednje učinkovitosti (50 %) na 5 µm aerodinamičkog promjera. Srednja vrijednost masene koncentracije ukupne prašine hrastovine iznosila je $1,562 \pm 0,163 \text{ mg/m}^3$, a respirabilne frakcije $0,618 \pm 0,223 \text{ mg/m}^3$. S obzirom da su u Hrvatskoj u pripremi Pravilnici koji navode prašinu hrastovog drva kao jednu od kancerogenih tvari, važnost rezultata je u tome da niti jedna izmjerena vrijednost ($N = 8$) ne prekoračuje predviđene granične vrijednosti masenih koncentracija prašine tvrdih vrsta drva za radnu okolinu. Ostaje dilema, jer stručnjaci medicine rada tvrde da svaka granična vrijednost bilo koje kancerogene tvari ne sprječava oboljevanje, već samo daje smjernice za poduzimanje mjera zaštite.

Ključne riječi: hrastovina, drvna prašina, masena koncentracija, sjekač, radna okolina, ogrijevno drvo.

UVOD – Introduction

Radeći pilama lančanicama, radnici su na poslovima sječe i izrade, uz opterećenja bukom i vibracijama, dodatno opterećeni štetnim utjecajem ispušnih plinova te lebdećim česticama mineralnih ulja i drvne prašine iz radne atmosfere. Usljed dugogodišnje izloženosti drvenoj prašini, pri niskim koncentracijama, kemijski sastav drvene tvari može imati vrlo jak biološki učinak na ljudsko zdravlje. Osim pojava alergija i astmi, zbog štetnih supstanci iz borovine, smrekovine i hrastovine (Hinnen *et al.*, 1995; Hessel *et al.*, 1995; Malo *et al.*, 1995), najveći problem predstavlja rizik od obolijevanja adenokarcinoma nosa i sinusa uslijed izloženosti drvenoj prašini bukovine i hrastovine (Kubel, 1988; Klein, 2001). Pojava obolijevanja

od adenokarcinoma nosne šupljine u drvodjelskih radnika vrlo je znakovita u odnosu na pojavu ostalih malignih bolesti kod ukupne ljudske populacije, gdje je vrlo rijetka i iznosi samo 0,25 %. Nije u potpunosti sigurno koji kemijski sastav drvene tvari ima kancerogeni učinak, ali se pridaje važnost sadržaju tanina, taninskih kiselina, aldehyda i njegovih oksidacijskih podukata, kao i uslijed mehaničke obrade pri visokoj toplini nastalim kemijskim promjenjenim drvnim pougljenjenim česticama (Hausen, 1981).

U Hrvatskoj je zaposleno više od 2 500 radnika sjekača u šumarstvu (i 40 000 u drvenoj industriji), a prema podacima o drvenoj zalihi zastupljenost bukovine i hrastovine iznosi i do 60 % (Hrvatske šume, 2002). Prema podacima za 2001. godinu prerađeni bukovi i hrastovi trupci zastupljeni su i do 74 % (Risović, 2002).

Europska zajednica 1999. proglašila je drvenu prašinu kancerogenom na temelju klasifikacija međunarodnog Instituta za istraživanje karcinoma (IARC) iz 1995. godine a drvodjelske i šumarske radnike svrstala prema

* Izv. prof. dr. sc. Dubravko Horvat, dr. sc. Željko Zečić, mr. sc. Marijan Šušnjar, Zavod za iskorištavanje šuma, Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

** Dr. sc. Ankica Kos, Zavod za matematiku i osnove tehničke, Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

*** Mr. sc. Ivan Bešlić, Institut za medicinska istraživanja i medicinu rada u Zagrebu

stupnju zaprašenosti radnog mjesta i pouzdanosti dokaza obolijevanja. Za šumarske i pilanske radnike štetnost drvne prašine i obolijevanja od karcinoma nosa, nosne šupljine i pluća vrlo je mala, ali postoje opravdane sumnje. Povezanosti utjecaja drvne prašine i smrtnosti od raka pluća u pilanskih i šumskih radnika zapažena je u SAD-u, Engleskoj i Švedskoj (Kohler, 1995). U državama koje često koriste bukovinu i hrastovinu poput Francuske, Engleske i Belgije povezanost između obolijevanja adenokarcinoma nosa i nosne šupljine s drvo-djeljskom populacijom, značajna je (Hausen, 1981).

U Hrvatskoj je, prema prijedlogu Pravilnika o maksimalno dopustivim koncentracijama štetnih tvari u atmosferi radnih prostorija i prostora (MDK) i o biološkim graničnim vrijednostima (BGV), maksimalno dopuštena masena koncentracija drvne prašine tvrdih vrsta drva (bukovina i hrastovina) na radnom mjestu, za respirabilne čestice 1 mg/m^3 , a za ukupnu prašinu 3 mg/m^3 . Smjernice Europske Zajednice propisuju graničnu vrijednost za inhalabilnu frakciju tvrdih vrsta drva od 5 mg/m^3 (EU 99/38/EC).

Dva su Pravilnika u postupku prihvaćanja prema preporukama Europske Unije, a itekako su važna za drvoindustrijsku i šumarsku struku. Pravilnik o zaštiti radnika od opasnosti zbog izloženosti karcinogenim i/ili mutagenim tvarima, prema EU 90/394/EEC, 97/42/EC i 99/38/EC, navodi prašinu bukovog i hrastovog drva kao jednu od kancerogenih tvari te obveze poslodavca za praćenje izloženosti karcinogenim tvarima. Pravilnik o osobnim zaštitnim sredstvima prema direktivi EU 89/656/EEC navodi opće obaveze poslodavaca u vezi s osobnim sredstvima zaštite te popis aktivnosti i sektora aktivnosti koji zahtijevaju uporabu osobnih sredstava zaštite (respiratori i uređaji za disanje).

Prema istraživanjima IARC-a većina je drvnih čestica srednjeg aerodinamičkog promjera iznad $5 \mu\text{m}$, (Kohler, 1995). Gornja granica aerodinamičkog promjera inhalabilnih čestica iznosi od $10\text{--}15 \mu\text{m}$ ovisno o intenzitetu disanja radnika. Vrijednost aerodinamičkog promjera respirabilnih ili udisajnih čestica određena je dogovorom. Tehnički izvještaj ISO/TR 7708–1995 predlaže veličinu manju od $10 \mu\text{m}$.

Za ocjenu štetnosti drvne prašine značajna je ona koja se prije sedimentacije zadržava u okolnom zraku koju sačinjavaju lebdeće čestice do $100 \mu\text{m}$ aerodinamičkoga promjera. Do sada su određivane masene koncentracije respirabilnih čestica i ukupne prašine na različitim radnim mjestima u domaćima tvornicama i stolarijama (Kos et al., 2002; Kos et al., 2004). Prema tim istraživanjima ($N = 408$) prekoračenja maksimalno dopuštenih vrijednosti masene koncentracije drvne prašine u drvo-industrijskoj proizvodnji izmjerena su na trećini uzoraka (Kos, 2004).

S obzirom da su u domaćoj šumarskoj djelatnosti značajno zastupljene vrsta drva koje se povezuju s rizikom od obolijevanja, bukovina i hastovina, namjera ovoga pilot-istraživanja je započeti s istraživanjem stvarne razine zaprašenosti, odnosno izloženosti šumskih sjekača drvnim lebdećim česticama u radnoj atmosferi. Određivanje dnevne doze udahnutih drvnih čestica i uspoređivanje dobivenih masenih koncentracija ukupne prašine i respirabilnih čestica s domaćim najvećim dopustivim koncentracijama (MDK) za tvrde vrste drva doprinijelo bi analizi stvarnoj izloženi šumskih radnika riziku od obolijevanja karcinomom udisajnih organa zbog utjecaja drvne prašine iz radne atmosfere.

METODE I MJESTO MJERENJA – Methods and site of measurement

Masena koncentracija respirabilnih čestica i ukupna prašina određene su gravimetrijskom metodom prema normi ZH 1/120.41, 1989, pomoću osobnih sakupljača definiranih standardom EN ISO 10882-1:2001. Osobni su sakupljači (proizvodnja Casella) držaćima pričvršćeni na tijelo sjekača tako da se ulazni dijelovi (ušća) s filterima nalaze u zoni udisanja (slika 1), a pogonski uređaj (električna pumpa) na njegovim leđima (slika 2) te tako da ne ometaju sječu i izradbu. Separatori nerespirabilne frakcije čestica (cikloni) svojom izvedbom oponašaju odvajanje respirabilnih čestica u respiratornom sustavu odrasle zdrave osobe, srednje učinkovitosti (50 %) na $5 \mu\text{m}$ aerodinamičkog promjera. Vaganje je obavljeno uređajem s METTLER-TOLEDO MX-5 mikro skalom. Pri skupljanju uzorka brzina strujanja zraka u ulaznim ušćima iznosi je 2 L/min .

Slika 1. Držači filtra za sakupljanje ukupne prašine i respirabilnih čestica

Figure 1 Filter holders for collecting total dust and respirable particles

Dnevni uzorci za određivanje masene koncentracije drvne prašine sakupljeni su pri sjeći i izradbi stabala u gospodarskoj jedinici Slavir (odjel 61a) površine 43,3 ha. Radnici su izradivali ogrijevno jednometarsko drvo, koje su nakon izrade motornom pilom STIHL 064 sjekirama cijepali te slagali u složajeve. Za vrijeme sjeće i sakupljanja uzorka temperatura okолног zraka iznosila je 33 °C. Odjel je obrastao nizinskom šumom hrasta lužnjaka starosti 101 godinu i drvnog obujma 383 m³/ha. Hrast lužnjak čini 79 %, a poljski jasen 18 % od ukupnog drvnog obujma.

Slika 2. Sjekač s pričvršćenim uređajima za sakupljanje uzorka prašine

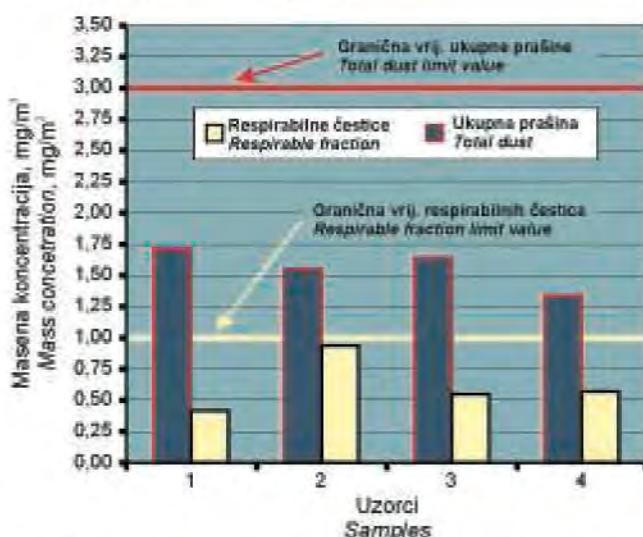
Figure 2 Cutter with attached dust samplers

REZULTATI S DISKUSIJOM – Results and discussion

Dijagramom na slici 3 prikazana je usporedba maksimalno dopuštenih koncentracija za hrastovinu (1 mg/m³ za respirabilne čestice i 3 mg/m³ za ukupnu prašinu) i masenih koncentracije respirabilnih čestica i ukupne prašine za parove uzorka sakupljenih pri sjeći i izradbi ogrijevnog drva hrastovine. Srednja vrijednost masene koncentracije ukupne prašine hrastovine iznosila je $1,56 \pm 0,16$ mg/m³, a respirabilne frakcije $0,62 \pm 0,22$ mg/m³.

Ovim pilot-istraživanjem, na relativno malom uzorku ($N = 8$), gdje niti jedna izmjerena vrijednost ne prekoračuje domaće maksimalno dopuštene vrijednosti masenih koncentracija prašine tvrdih vrsta drva, moguće je samo djelomično otkloniti sumnju u štetnost izlaganja drvnoj prašini na radnom mjestu šumskog sjekača i riziku od obolijevanja karcinoma dišnih organa. Usporedbe radi, od 202 uzorka mjerjenja masene koncentracije respirabilnih čestica uz radna mjesta u domaćim drvnoindustrijskim i stolarskim pogonima, njih 153 (76 %) također ne prekoračuje graničnu vrijednost od 1 mg/m³. Od 206 uzorka masene koncentracije ukupne prašine njih 128 (62 %) ne prekoračuje graničnu vrijednost od 3 mg/m³ (Kos, 2004). Znakovito je da se drvodjeljski radnici, bez obzira na postojanje graničnih vrijednosti masenih koncentracija lebdećih čestica, prema IARC-u ipak nalaze u 1. skupini radnika povećanog rizika od obolijevanja adenokarcinoma nosa i nosne šupljine zbog izloženosti drvnoj prašini tvrdih vrsta drva (Kohler, 1995). Prema svojoj definiciji, adenokarcinomi nastaju polako uslijed stalnog i dugotrajnog razdoblja izloženosti minornom kancerogenom i/ili mutagenom iritansu. Prema podacima oboljelih, latentno razdoblje razvoja takve profe-

Slika 3. Usporedba dobivenih masenih koncentracija respirabilnih čestica i ukupne prašine s maksimalno dopuštenim vrijednostima

Figure 3 Comparison between the obtained mass concentrations of respirable particles/total dust and maximum permissible concentrations (limit values)

sionalne bolesti traje prosječno od 28 do 45 godina (Hausen, 1981).

U svrhu rasvjjetljavanja ove problematike u planu je nastavak započetih istraživanja sa šumskim sjekačima, dobivanje što većeg broja uzorka, određivanje masenih koncentracija drvne prašine ostalih vrsta drva, također zastupljenih u sjeći i izradbi (bukovine i jelovine) uz definiranje utjecajnih čimbenika mjernog mesta na sedimentaciju lebdećih čestica – značajke sječine, godišnja doba i stanje okолнoga zraka (strujanje zraka, temperatura i relativna vлага zraka).

ZAKLJUČAK – Conclusion

Bez obzira što izmjerene vrijednosti koncentracije respirabilnih čestica i ukupne drvne prašine na radno-

me mjestu sjekača, pri sjeći i izradbi ogrjevnog drva u nizinskoj šumi hrasta lužnjaka, ne prekoračuju maksi-

malno dopuštene vrijednosti za tvrde vrste drva, ovim istraživanjem nije moguće otkloniti dilemu o štetnosti izlaganja šumskih sjekača drvnoj prašini. Zadovoljavajući bi bili jedino rezultati mjerjenja koji pokazuju da lebdećih drvnih čestica u radnoj atmosferi sjekača uopće nema. Razlog tomu su tvrdnje stručnjaka medicine rada da granična vrijednost bilo koje kancerogene i/ili mutagene tvari ne osigurava od neoboljevanja, nego samo daje smjernice za poduzimanje mjera zaštite.

Dalnjim je planom pokusa predviđeno istraživanje zaprašenosti radne okoline radnika sjekača pri sjeći i izradbi, u područjima Hrvatske s karakterističnim načinima gospodarenja prirodno obnavljanih šuma. Temeljni je cilj definiranje onih uvjeta rada kada i gdje je povećana izloženost drvnim ledbećim česticama iz radne atmosfere, pa se trebaju poduzeti aktivnosti smanjenja rizika od oboljevanja primjenom sredstva osobne zaštite – respiratora i uređaja za disanje.

LITERATURA – References

- Hausen, B., 1981: Woods Injuris to Human Health: a manual. Universitätsbibliothek Hannover und Technische Informationsbibliothek, de Gruyter.
- Hessel, P.A., F.A. Herbert, L.S. Melenka, K. Yoshida, D. Michaelchuk, M. Nakaza, 1995: Lung health in sawmill workers exposed to pine and spruce. *Chest*, 108 (3), 642–646.
- Hinnen, U., C. Willa-Craps, P. Elsner, 1995: Allergic contact dermatitis from iroko [*Milicia excelsa*] and pine [*Pinus*] wood dust. *Contact Dermatitis*, 33 (6), 428.
- Klein, R.G., P. Schmezer, F. Amelung, H.G. Schroeder, W. Woeste, J. Wolf, 2001: Carcinogenicity assays of wood dust and wood additives in rats exposed by long-term inhalation. *Int Arch Occup Environ Health*, 74, 109–118.
- Kohler, B., 1995: Wood dust and cancer. National Rep – Healt, Safety and Environment, IARC, France.
- Kos, A., R. Beljo-Lučić, D. Horvat, K. Šega, I. Bešlić, 2002: Čimbenici koji utječu na zaprašenost u drvoradrivačkim pogonima. *Drvna industrija*, 53 (3), 131–140.
- Kos, A., R. Beljo-Lučić, K. Šega, A. Rapp, 2004: Influence of woodworking machine cutting parameters on the surrounding air dustiness. *Holz als Roh- und Werkstoff*, 62 (3), 169–176.
- Kos, A., 2004: Lebdeće čestice na radnom mjestu u drvnoj industriji i šumarstvu. *Gospodarstvo i okoliš*, 66 (12), 61–66.
- Kubel, H., G. Weißmann, W. Lange, 1988: Untersuchungen zur Cancerogenität von Holzstaub. Die Extraktstoffe von Buche und Fichte. *Holz als Roh- und Werkstoff*, 46, 215–220.
- Risović, S., 2002: Studija stanja količine i kvalitete drvnog ostatka u RH.
- Malo, J.L., A. Cartier, A. Desjardins, R. Weyer, O. Vandenplas, R. Vande-Weyer, 1995: Occupational asthma caused by oak wood dust. *Chest*, 108 (3), 856–858.
- Prijedlog Pravilnika o maksimalno dopustivim koncentracijama štetnih tvari u atmosferi radnih prostorija i prostora MDK i o biološkim graničnim vrijednostima BGV (1993), ANT-Zagreb, ISBN 953-96075-0-7.
- Godišnje izvješće 2001. Hrvatske šume, Zagreb, 2002.
- Council directive 1999/38/EC of 29 April 1999 amending for the second time Directive 90/394/EEC on the protection of workers from the risk related to exposure to carcinogens at work and extending it to mutagens. Official Journal L 138, 01/06/1999 P 0066-0069.
- Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften, Zentralstelle für Unfallverhütung und Arbeitsmedizin, ZH 1/120.41, 1989.
- ISO 10882-1:2001; EN ISO 10882-1:2001, Health and safety in welding and allied processes – Sampling and gases in the operators breathing zone – Part 1: Sampling of airborne particles.

SUMMARY: This paper shows the daily portion of forest cutters' exposure to total dust or respirable fraction of oakwood during cutting and processing of fuelwood. The separators of non-respirable particle fraction (cyclons) operate in a way similar to the separation of respirable particles in the respiratory system of a healthy adult, with a medium efficiency (50 %) of 5 µm aerodynamic diameter. The mean value of mass concentration of total oak dust was $1.562 \pm 0.163 \text{ mg/m}^3$ and respirable fraction $0.618 \pm 0.223 \text{ mg/m}^3$. As the Rules, which classify oak dust as one of carcinogens, is soon to be passed in Croatia, the significance of the results lies in the fact that none of the measured values ($N = 8$) exceeds the Croatian limit values for mass concentration of hardwood dust recommended for the workplace. However, some dilemmas remain because of the claims of occupational medical experts that any limit value of any carcinogenic substance is not the guarantee against the illness but rather the guideline for providing an adequate level of protection.

Key words: oakwood, wood dust, mass concentration, cutter, working environment, fuel wood.